

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Brně**, se sídlem Rooseveltova 16, Brno, proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 15. 8. 2014, č. j. 16 Co 271/2014 - 135, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 12. 12. 2014, č. j. 62 A 127/2014 – 25,

t a k t o :

- I.** Řízení o kasační stížnosti žalobce **se zastavuje.**
- II.** Návrh žalobce ze dne 18. 2. 2015 **se zamítá.**
- III.** Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí kasační stížností proti shora označenému usnesení Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), jímž byla odmítnuta jeho žaloba směřující proti usnesení krajského soudu ze dne 15. 8. 2014, č. j. 16 Co 271/2014 – 135, a to z důvodu, že žaloba proti úkonu jiného orgánu než orgánu správního (zde proti rozhodnutí soudu) je nepřijatelná.

[2] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda v dané věci jsou splněny podmínky řízení, mezi které patří i povinnost uhradit soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč podle položky č. 19 sazebníku poplatků, který tvoří přílohu k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“).

[3] Stěžovatel uvedený soudní poplatek za kasační stížnost nezaplatil, ačkoli podle § 2 odst. 2 písm. b) zákona o soudních poplatcích je ve věcech správního soudnictví poplatníkem poplatku za řízení ten, kdo podal kasační stížnost, a jeho poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti; tímto okamžikem je též poplatek splatný (§ 4 odst. 1 písm. d) a § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

[4] Nejvyšší správní soud ho proto usnesením ze dne 15. 1. 2015, č. j. 9 As 9/2015 – 23, vyzval k zaplacení soudního poplatku (a mimo to i k doložení plné moci udělené zástupci, případně k doložení vlastního požadovaného vzdělání). Podáním ze dne 23. 1. 2015 požádal stěžovatel o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 5. 2. 2015, č. j. 9 As 9/2015 - 40, obě žádosti zamítl, protože nebyly dostatečným způsobem odůvodněny a podloženy, a dále protože kasační stížnost byla zjevně neúspěšným návrhem ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb.,

soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Zároveň soud vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost a doložení zastoupení ve lhůtě 1 týdne od doručení tohoto usnesení a poučil jej o následcích neuposlechnutí výzvy.

[5] Uvedené usnesení bylo stěžovateli doručeno v úterý 10. 2. 2015. Podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. končí lhůta stanovená podle týdnu uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Lhůta k zaplacení soudního poplatku stanovená uvedeným usnesením tak uplynula v úterý 17. 2. 2015. Stěžovatel přesto do dnešního dne na výzvu k zaplacení soudního poplatku nereagoval a poplatek neuhradil.

[6] Lze tedy shrnout, že požadovaný soudní poplatek v dané věci – i přes výše uvedenou výzvu – zaplacen nebyl, a proto Nejvyšší správní soud podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích řízení o kasační stížnosti zastavil.

[7] Pouze pro úplnost soud doplňuje, že námitka podjatosti směřující proti soudcům krajského soudu JUDr. Davidu Rausovi, Ph.D., Mgr. Kateřině Kopečkové, Ph.D., a Mgr. Petru Šebkovi, kterou stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti, byla opožděná. Účastník musí uplatnit námitku podjatosti soudce do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání (§ 8 odst. 5 s. ř. s.). K později uplatněným námitkám se nepřihlíží. I pokud by stěžovatel zamýšlel námitku podjatosti soudců krajského soudu uplatnit jako kasační námitku zmatečnosti řízení před krajským soudem, Nejvyšší správní soud by se jí nezabýval z důvodu, že řízení o kasační stížnosti bylo pro nezaplacení soudního poplatku zastaveno.

[8] K podnětu ke kárnému řízení se soudci krajského soudu pak zdejší soud pouze zmiňuje, že není kárným žalobcem, a proto mu nepřisluší s podnětem jakkoli nakládat.

[9] K výroku II. Nejvyšší správní soud uvádí, že stěžovatel zaslal dne 18. 2. 2015 zdejšímu soudu návrh nazvaný „Námitka zmatečnosti usnesení 9 As 9/2015 – 40 ze dne 5. února 2015“, kterým se domáhá, aby uvedené usnesení bylo zrušeno. Usnesením byla zamítnuta stěžovatelova žádost o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a současně byl vyzván k zaplacení soudního poplatku a doložení zastoupení (jak je ostatně popsáno již výše). Proti takovému rozhodnutí není opravný prostředek přípustný, jak byl stěžovatel v předmětném usnesení poučen, proto ho Nejvyšší správní soud zamítl jako nedůvodný.

[10] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3, věty první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádnému z účastníků se náhrada nákladů řízení nepřiznává, jelikož řízení bylo zastaveno.

Poučení : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. února 2015

JUDr. Radan Malík
předseda senátu